

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht

Zondag 7 September 1913. N°. 1859.

Abonnementsprijs: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f —.10. Abonnementen worden aan genomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren enz.

Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.20, voor elken regel meer f —.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven f —.10 per regel.

Indien iemand in de gevangenis leidt, die gaat tellen de gevangenis; indien iemand met het zwaard zal dooden, moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen. Openb. 13: 10

En deze heiligen nu worden ook door het kruis achtervolgd, en ook zij verkeeren hieronder lijdzzaam, maar in de lijdzzaamheid van deze heiligen ergert u niet de gevoelloosheid, maar schittert veeleer het teederst gevoel voor leed en smart, doch beheerscht en bedwongen door het geloof.

Maar laat die gelukskinderen onder de belijders dan nu rusten, daarom blijven er nog altoos tal en tal van „heiligen“, die

Zijt nu ook gij een van Jezus geheiligden
dan komt ook in uw ziel vanzelf de heilige
lijdszaamheid op. Niet de lijdszaamheid die
niets voelt, doch veeleer de lijdszaamheid
die alles zeer diep voelt, maar die, omdat
't geloof nog dieper dan 't gevoel gaat, 't
al in Jezus overwint.

Voor Kootwijks Scholen.

Die de Pers.

Ik wil de goeden niet gaarne te na komen. Daar zijn leerlingen die nooit verzinan, zijweg kan werk maken, goed acht geven op becland, wordt, uitnemende vorderingen maken, wij kennis vermeerderd en de reden geven tot groot tevredenheid. Het is een genot om met die leerlingen zich wekelijks een uur bezig te houden. En het is opmerkelijk, die leerlingen zijn meestal uit geluinen, waarin goede tucht heerscht, de kinderen in onderdanigheid worden gehouden, Gods Woord in ere is en de Zondag wordt geheiligd door zuiver naastrijligte opgaan tot Gods huis. Voor zoover

afgezien Vingen wat ontstaan is, want men moet
afzonderlijke catechisten laten hebben voor zulke
mouwen en schietblijven, want al zijn reeds
onverwachte zaken op de eenzijdige wijze
verden schandde. Maar daarvoor ontbreekt de tijd,
en de gewone catechisten kan men toch niet
alijd de oppassen en yverige leerlingen laten
lijden om anderen bij te werken, door gedurende
berhal van wat de oppassenden reeds weten. Zoo
komt hien dat er menigmen is, die ook de enkele
aen waarin zij aanwezig zijn even goed konden
weglijven, want de catechistie werpt totaal geen
vrucht voor hen af. Het heet dan dat zij roovert
jaar de catechistie bezoekt hebben en dus wel
goed onderwonen zullen zijn. Maar de werkelijkheid
is, dat zij vanwege dat ongeregelde om goed
als niet hebben geleerd.

Het kan niet geregd worden hoe ontmoedigend dat is voor den catecheet, die zijn best doet om de jeugd met de waarheid bekend te maken. Hij ziet klaar in dat al den arbeid van al die Maandagen en Dinsdagen voor een groot, zeer groot deel der aan zijn zorge toevertrouwde leerlingen zoo goed als nutloos is en gevoelt zich bezwaard, als hij merkt dat de jongelingen, die hij met de waarheid bekend wil maken, en van den arbeid aan hem toevertrouwd is, niet veel meer willen weten, dan hoe men moet geven. En als hij het oog over de gemeente laat gaan, dan merkt hij duidelijk den schadelijken invloed der gebrekkige onderwijzing. De kennis der waarheid bij de jonge menschen is gering. Allerlei dwalingen, waarvoor vooral in de steden zoo veel propaganda gemaakt wordt, hebben vat op hen. Zij worden omgevoerd met allen wind van leers. Het is bedroefend zoo veel jonge menschen er zijn, die door de dwalingen van de jongeren worden meegesleurd. Exorisme, allerlei pogingen, afgewend om door Evangelisatie te winnen, er is dat in uitermate. Maar als het zoo gaat, kunnen wij niet eens behouden wat wij hebben, en dat moet toch allerleest het streven zijn.

Laten daarom, nu de catechisten weer voor

Officielle Berichten

Alzoó wordt besloten, en als Commissie aangewezen Ds. Broekstra, Ds. Koeis en onderl. Van Doornik.

Britenland.

Britenland.

Duitsland. De moderne Theologie in verdrukking?
Niemand minder dan de moderne hoogleeraar Troeltsch klaagt er over, dat de moderne Theologie in Duitsland een zwaren strijd heeft voor haar bestaan. Natuurlijk wil Troeltsch

Is een ding heeft Troeltsch gelijk, en daaruit is zeker te verklaren dat hij zoo pessimistisch over de toekomst der moderne Theologie oordeelt. Immers al is de meerderheid der Theologische professoren modern en al is het kerkbestuur in moderne handen, en al is een moderne predikantenstand gevormd, en al is een invloedsrijke pers die de moderne denkbeelden propageert — dit alles geeft weinig waard naar het blijkt dat de theologie toch niet in staat is de menschen op den duur te boeien. Troeltsch klaagt er over dat de vrijzinnigen onder de burgerij en de moderne beschaaften tegenover de Theologie „indifferent“ geworden zijn. De groote massa van het volk wil van Theologie niets weten; het nieuwe Christendom trekt niet. Het is daarom niet te verwonderen dat men de Theologische professoraten voor overbodig houdt, en dit voorzeker laat gelden dat men bij het stichten van nieuwe universiteiten van een Theologische faculteit eenvoudig afziet. Dit alles is voor Troeltsch niet verborgen, maar hij ziet niet dat de moderne Theologie daarvan de oorzaak is. Dit is althans zeker, dat toen het Christendom zich uitbreidde en een macht werd in de wereld, niet de moderne theologie aan het woord was. Toen de reformatie nieuw leven bracht was het evenmin de moderne Theologie die daartoe den stoot gaf. En evenseer toen de kerken door het rationalisme verwoest waren, kwam het Rerel niet den hock waar de modernen gelogd zijn. O overal waar het modernisme optreedt is een tijdlang belangstelling, evenals men kijkt naar het afbreken van een huis, maar daarna, als het sloopsaerwerk is verricht, ziet niemand er meer naar.

Maar de voorgestelde revisie laat dese woorden weg en zegt alleen „dat het systeem der Christelijke leer, vervat in den Heidelbergschen Catechismus“, moet verklaard worden binnen den tijd van vier jaren. Men behoeft dus niet meer de Zondagsatdeelingen te verklaren, doch het systeem der Christelijke leer in den Catechismus vervat.

Da, de Jonge wijst er terecht op dat we een systeem der Chr. leer in de leerboeken der Systematische Theologie hebben doch niet in den Heid. Catechismus. Ouse Heidegger is geen wetenschappelijke verhandeling, waarin de stukken des geloofs systematisch gerangschikt zijn, maar een praktisch boekje, waarin op bindelrijke wijze gesproken wordt tot het hart eens Christens, om hem te sterken in den strijd des levens, door voor hem uitte zetten op praktisch eenvoudige wijze de grondwaarheden der Schrift, die hij dient te kennen, om te blijven „standvastig”